

Morten Homann (SF):

Det her område er jo temmelig vigtigt, ikke bare nu, men også hvis man ser nogle år ud i fremtiden på, hvordan man kan sikre, at vi har det nødvendige personale på sundhedsområdet. Det er jo et relativt stort problem, så det er ret paradoksalt, at regeringen ikke har formået at tage hånd om det i ordentlig tid.

Stort set hele vejen rundt i alle fag er der behov for at se på dimensioneringen af dem for at sikre, at der er nok personale både her og nu og i fremtiden. Man kan sige, at den nuværende regering jo netop har en historie f.eks. i forbindelse med uddannelsen af læger og sygeplejersker, idet man også sidste gang, vi havde en borgerlig regering, lavede en konsekvent underdimensionering af de her uddannelser.

Når vi ser på lægeuddannelserne, er der allerede i dag omkring 1.000 ubesatte stillinger for speciallæger, og hvis man ser frem i tiden, vil tallet blive endnu større, og det er jo noget, der vil stå på i flere årtier. Derfor er det nødvendigt at få nogle bud på, hvordan de yngre lægers uddannelsesforløb kan tilrettelægges, sådan at man sparer noget mere tid, og sådan at man konstant ser på, hvordan man kan mindske lægemangelen. Jeg er ikke så tryk ved, at man lærer sig tilbage og siger: Nu er alt vel, vi optager det rigtige antal studerende på lægeuddannelsen, og så skal det hele nok gå. Jeg tror, at man er nødt til at se lidt mere offensivt på det, og at man også skal se på netop fordelingen af arbejdsopgaver, så man kun bruger lægernes kræfter til de arbejdsopgaver, hvor det faktisk er nødvendigt at bruge lige netop lægernes kompetencer.

Drejer man så over og ser på sygeplejerskerne, mangler der i dag i størrelsesordenen 1.000 sygeplejersker, og det kræver altså en øget dimensionering på sygeplejerskolerne, også hvis man ser i øjnene, at efterspørgslen efter deres kompetencer næppe bliver mindre i de kommende år. Det kræver, at man gør uddannelsen mere attraktiv for unge, og at man gør arbejdet og efteruddannelsen som sygeplejerske mere attraktiv. Der er simpelt hen alt for mange historier om overarbejde og sammenbrud på grund af stress, fysisk nedslidning, offentlig kritik af sygeplejerskernes arbejde osv., som samlet set gør det meget vanskeligt at få rekrutteret det nødvendige antal unge, som vil tage den uddannelse.

Der er en hel stribe andre mellemlange videgående uddannelser til radiograf, ergoterape-

put, fysioterapeut osv., som skal kigges igennem, sådan at vi kan sikre os, at dimensioneringen er tilstrækkelig, uddannelserne er tilstrækkelig attraktive og arbejdet efterfølgende tilstrækkelig varierende og spændende til, at man kan tiltrække det nødvendige personale og det nødvendige antal uddannelsessøgende på de områder.

Også i den sidste vigtige faggruppe, nemlig SOSU-assistenterne, er der nogle alvorlige mangler og nogle mangler, som man også kan se måske blot vil blive større i de kommende år. Her er det måske knap så meget dimensioneringen, der er problemet, som hvordan man kan gøre uddannelsen tilstrækkelig attraktiv. Her er man jo bl.a. i Odense og Århus kommet frem med nogle spændende ideer om at bruge muligheden for at give SVU til de her uddannelser, og når voksne kvinder kan se, at de har råd til at tage en uddannelse, jamen så påvirker det også klart søgningen positivt.

Når alt det her er sagt om de enkelte uddannelser, skal vi også se på, hvordan arbejdsopgaverne er fordelt. Hvis der er en faggruppe, som er kvalificeret til at påtage sig en arbejdsopgave, så skal det altså ikke være traditioner, som bestemmer, om man gør det eller ej, men udelukkende en sammenhængende vision og en sammenhængende tanke om, hvordan man samlet set kan tilrettelægge arbejdet mest forsvarligt, og hvor man samlet set bedst bruger de kompetencer, som ligger i de forskellige arbejdsgrupper.

Derfor ser SF frem til, at regeringen tager sit ansvar alvorligt, bedre sent end aldrig, og fremlægger en handlingsplan for, hvordan man kan afhjælpe behovet der, hvor det er nødvendigt nu, eller der, hvor behovet vil opstå i de kommende år.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Jeg kan ikke se, der er nogle spørgsmål. Derfor bliver det nu hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Kl. 11.55

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når vi snakker om at løse problemet med mangel på arbejdskraft i sundhedssektoren, er der brug for en bred vifte af forskellige initiativer. Et kernepunkt er selvfølgelig at gøre det attraktivt at arbejde i det offentlige sundhedssystem. Det handler om arbejdsmiljø, og det handler om løn.